

«اوپنهایمر» فیلمی برای تطهیر آمریکا

فیلم‌های نولان با بازی‌های فرمی و روایی برای مخاطب جذاب بوده، مخاطب در دیگر فیلم‌های نولان مشغول حل معادله بود و ضعف شخصیت‌پردازی به چشم نمی‌آمد. اما در «اوپنهایمر» قصه‌ای را روایت می‌کند که مخاطب کم و بیش از آن آگاه است و پیچیدگی زمان و مکان را ندارد. در واقع نولان مزیت خود را در این فیلم از دست داده؛ پس باید صحنه‌ها را باشکوه نمایش دهد و انصاف در تصویرپردازی و موسیقی موفق عمل کرده است. وی اظهار کرد: اثر جدید نولان معادله‌ای برای مخاطب ندارد، پس تماشاگر به دنبال شخصیت است اما آن را پیدا نمی‌کند. یک رگه مشخص در فیلم وجود دارد؛ در جایی

که شخصیت «اوپنهایمر» به دلیل تحقیری که نسبت به او صورت می‌گیرد، یک سیب را با سیانور مسموم می‌کند. یعنی این قابلیت در او وجود دارد که کسی را بکشد پس اگر نولان می‌خواست دو قطبی شکل بدهد، باید این سیب و ماجرای ساخت اتم را کنار هم قرار می‌داد. این‌منتقد یادآور شد: «اوپنهایمر» شخصیتی ضد اجتماعی، تنوع طلب و نابغه دارد، اما به کسی تبدیل می‌شود که منافع ملی و انسانی برایش مهم است. انتهای فیلم، اوپنهایمر به عنوان دانشمند آدم خوب و دوست داشتنی شناخته می‌شود و نتیجه‌گیری فیلم این است، که اگر بمب اتم ساخته نمی‌شد، جنگ ادامه داشت.

● **جزئیاتی از آلبوم جدید کامبیز روشن روان**

این یک وصیت نامه هنری است

ایرانی در سالن جلیل شهنواز خانه هنرمندان ایران رونمایی می‌شود.

کامبیز روشن روان از جمله هنرمندانی است که از وی به عنوان یکی از شاخص ترین آهنگسازان، نوازندگان، رهبران ارکستر و مدرسان موسیقی کشورمان یاد می‌شود. این هنرمند هفتاد و چهار ساله به‌عنوان یکی از آهنگسازان سرشناس در موسیقی کلاسیک و سنتی ایرانی، آثار متنوعی در این سبک‌ها با استفاده از فرم‌های شناخته شده غربی و ایرانی مانند سمفونی، سونات، پوئم سمفونیک، کنسرتو، فرم‌های موسیقی ردیفی و موسیقی محلی ساخته یا تنظیم کرده‌است. زندگی حرفه‌ای او به سه بخش آهنگسازی، تدریس و فعالیت صنفی در جامعه موسیقی تقسیم می‌شود. وی در طول حرفه خود، آثار زیادی برای موسیقی فیلم، موسیقی آوازی، ار کستر سمفونیک و مجلسی خلق کرده و برای سال‌ها تلاش در راه تدریس، تألیف کتاب، جزوه و مقاله در امر آموزش، از او به‌عنوان

بخشی از برنامه «نقد سینما» به نقد «اوپنهایمر» اختصاص یافت، فیلمی که به نظر کارشناس این بخش محمدرضا مقدسیان،فیلمی برای تطهیر ساخت بمب اتم توسط آمریکا است.

چهل‌وسومین بخش از برنامه «نقد سینما» سوم آذر ماه روی آنتن شبکه چهار سیما رفت. در این برنامه آرش خوشخو و محمدرضا مقدسیان از منتقدان سینما از فیلم «اوپنهایمر» گفتند.

آرش خوشخو درباره فیلم گفت: من طرفدار نولان نیستم. «اوپنهایمر» بیوگرافی یک فیزیکدان است و در فروش به عدد عجیب یک میلیار دلار رسیده است؛ پس باید آن را اثری موفق دانست. با اینکه فیلم طولانی‌ست اما بعد از تمام شدن آن ما شخصیت «اوپنهایمر» را نمی‌شناسیم و همه موارد مهم است. این نقص بزرگ فیلم‌های نولان است که شخصیت‌هایش هیچ زمان عمیق و به مخاطب شناسانده نمی‌شوند. انتخاب کلین مورفی شک و ابهام را درباره شخصیت‌پردازی این کاراکتر بیشتر کرد. من درباره شخصیت «اوپنهایمر» را خواندم و متوجه شدم شخصیت سختی بوده است اما این فیلم حتی امکان شناخت این شخصیت را به من نداد.

محمدرضا مقدسیان در ادامه برنامه گفت: در مجموع کارهای نولان، «اوپنهایمر» بدترین فیلم ایشان است؛ اگرچه من این فیلمساز را دوست دارم. پیش از این نولان در دیگر آثارش سعی می‌کرد جهان خود را در نظر بگیرد اما در «اوپنهایمر» گفته است چه کار کنم مرا دوست داشته باشند. چرا که قبلا آثار نولان مسود اقبال قرار نمی‌گرفت و بیشتر با مخاطب در ارتباط بود. مجموع

آلبوم «همه ایرانم» به آهنگسازی کامبیز روشن روان و خوانندگی حسین نورشرق طی روزهای آینده با برگزاری یک آیین رونمایی ویژه در خانه هنرمندان ایران پیش روی مخاطبان قرار خواهد گرفت.

به گزارش مهر، حسین نورشرق خواننده موسیقی ایرانی که طی ماه‌های گذشته با «اویستن و آندوه» را منتشر کرده بود، درباره این آلبوم توضیح داده است: آلبوم «همه ایرانم» به آهنگسازی کامبیز روشن روان و خوانندگی بنده بیش از چهار سال قبل در کنسرواتوار مسکو با ارکستر سمفونیک «لژی برو» و رهبری ارکستر جرمنی والکر ضبط شده بود. این پروژه پس از طرح مراحل میکس و مسترینگ که توسط توحید وحید انجام گرفته، آماده انتشار و تقدیم به محضر مردم عزیز ایران است.

وی افزود: کامبیز روشن روان این اثر را وصیت نامه هنری خود می‌داند و در آن علاوه بر حضور هنرمندان بین‌المللی، نوازندگان ایرانی چون آزاده امیری، حمید قنبری، علیرضا دریاپی، لایلا ظهیرالدینی و پگاه زهدی حضور دارند.

این خواننده موسیقی ایرانی ادامه داد: مراسم رونمایی از این آلبوم ساعت ۱۸ روز پنجشنبه نهم آذر ماه با حضور تعدادی از هنرمندان و علاقه مندان موسیقی

● **مرتضی ممیز چند اثر در موزه هنرهای معاصر تهران دارد؟**

وداع ممیز با اسلحه و آشتی با چاقوها

پدر گرافیک خود را پدر گرافیک نمی‌دانست!
مرتضی

ممیز را اغلب پدر گرافیک ایران می‌دانند؛ ماندگاری آثار او در حوزه‌های مختلف بی‌شک همین امر را تأکید می‌کند که او هنر را در جلوه‌های بسیاری می‌شناخت. ممیز گرچه اغلب با طراحی نشانه‌هایش نزد عموم شناخته می‌شود اما آثار دیگری را هم در قالب طراحی جلد و بخش داخلی کتاب، نقاشی، انیمیشن و ... نیز خلق کرده است. چند اثر از او در حال حاضر در گنجینه موزه هنرهای معاصر تهران نگهداری می‌شود.

به گزارش ایسنا، بسیاری مرتضی ممیز را پدر گرافیک ایران می‌دانند و این عنوان قطعاً یک نام او می‌نشیند؛ اما ممیز خود در پاسخ به کسانی که او را پدر گرافیک ایران نامیده‌اند، گفته بود: «من پدر گرافیک نیستم، پدر گرافیک نونم هم نیستم. من تنها یک تلاش‌گرم. این تعارف‌های آشتی‌ناشانه به جامعه‌ای است که دنبال سمبل‌هاست.»

سمبل در واقع به معنی علامت، نشانه، نماد و مظهر است و با وجود این اعتقاد ممیز که «تعارفات متعلق به جامعه‌ای است که دنبال سمبل‌هاست»، او نشانه‌ها را به خوبی می‌شناخت. بسیاری از نشانه‌های شناخته شده مانند نشانه استاندارد، نشانه شناخته شده مشترک میان سازمان‌های آتش‌نشانی، نشانه شهرداری تهران، نشانه موزه رضا عباسی، لوگو سازمان چای کشور و نشانه شرکت سایپا را طراحی کرده بود. اسکناس‌های پانصد و هزار تومانی هم توسط ممیز طراحی شده بود. مرتضی ممیز علاوه بر طراحی گرافیک که شامل نشانه، پوستر، بیلبورد، جلد و طراحی داخلی کتاب، جلد و طراحی داخل مجله و جلد موسیقی بود آثار ماندگار دیگری را هم در قالب تصویرسازی، کتاب کودک، عکاسی، نقاشی و انیمیشن دارد.

سه اثر از او در حال حاضر در گنجینه موزه هنرهای معاصر تهران نگهداری می‌شود و گاه به بهانه نمایشگاهی در معرض دید عموم قرار داده می‌شود. اثر «رویدن خورشید» مرتضی ممیز در حال حاضر در موزه هنرهای معاصر تهران نگهداری می‌شود. این اثر این سال ۱۳۴۱ خلق شده و ابعادی برابر ۷۰ × ۱۰۰ سانتی

«بانو» درگذشت

بینا فری بازیرگر نام آشنای سینما، تئاتر و تلویزیون کشورمان پس از یک دور بیماری روزگذشته درگذشت.

بار دیگر عرصه فرهنگ و هنر کشور با در دست دادن یکی از هنرمندانش داغدار شد.بازیرگر فیلم‌های سینمایی به یادماندنی همچون هامون و بانو، روزگذشته به

پلنفرم‌های کمدی گریز

«وی‌اودی»‌ها، تلاش بسیاری برای جذب مخاطب کرده‌اند؛ از بریزوبیاش‌های مالیی گرفته تا دعوت از چهره‌های سرشناس برای حضور در تولیدات آنها؛ اما جایگاه امروز این پلنفرم‌ها، آن چیزی نیست که برآمده از نوعی هوشمندی عرضه و تقاضایی باشد، کنداکتور این پلنفرم‌ها نیز به‌مانند تلویزیون، خالی از نیازهای واقعی مردم در حوزه سرریال است و این، نمی‌تواند خبر خوبی باشد.

به گزارش ایرنا، زمانی که کرونا، روند دیده شدن پلنفرم‌ها و تولیداتشان را در بازه زمانی اندکی، با شتاب حداکثری مواجه کرد، حتی بدبین‌ترین اندیشه نسبت به این سامانه‌ها آن بود که وضعیت کیفی آثار، به‌مراتب از تولیدات تلویزیونی بهتر خواهد شد. استدلال موافقان این رویکرد آن بود که پلنفرم‌های استریم، بودجه‌ای دولتی ندارند و به همین دلیل تلاش می‌کنند تا با حرفه‌ای کردن فرآیند عرضه و تقاضا، سرمایه خود را از تولید مجموعه‌ها، تبلیغات و ایونمان مخاطبان تأمین کنند.

در ابتدا، این سامانه‌ها عملکرد بسیار خوبی داشتند که در روزگار تعطیلی تولیدات سینمایی، سبب کوچ بسیاری از بازیگران و کارگردانان سینما به این مEDIUM شد. طوری شده بود که چهره‌ها، بیش از سینما و تلویزیون، در تولیدات پلنفرم‌ها دیده می‌شدند. این آثار، محدودیت تلویزیون را نداشت و ضمن بهره‌مندی از آزادی‌های سینمایی، دستمزدهای بسیار خوبی را برای عوامل تولید به همراه داشت. ضمن اینکه طیف گسترده‌تری از مخاطب، به تماشای آثار می‌نشست.

این روند، سبب پرور شدن مقطعی وی‌اودی شد. آنها هر صدساله را یک‌شبه رفتند و البته که سرمایه زیادی را نیز به دست آوردند. بسیاری از تولیدات این حوزه، با اقبال بالایی مواجه شده و حسایی دیده شدند. اما این روند، از یک جایی به بعد، متوقف ماند و حتی پسرفت کرد. وضعیت به گونه‌ای شده که سید تولیداتی که سامانه‌ها، در سال جاری، سرشار از تولیداتی با حضور چهره‌های محبوب است اما بسیاری از این آثار، اقبال عمومی چندانی را برنمی‌انگیزانند و به لحاظ کیفی، عملاً متحمل شکست می‌شوند. در آسیب‌شناسی چنین روندی، به پارامترهای مختلفی می‌رسیم؛ مثلاً اینکه صاحبان پلنفرم‌ها، دیگر حساسیت و وسواس قبلی را در تصویب فیلمنامه‌ها ندارند. نوعی خاطرجمعی در آنها دیده می‌شود که مخاطبان پلنفرم، به‌نوعی به مخدر آنها دچار شده و تحت هر شرایطی، اشتراک خود را تمدید می‌کنند و این وضعیت، متفاوت از آن هدفی است که شروع کرده بودند. در آن زمان، تمرکز اصلی، صرف دعوت از مردم برای پوشش به این سامانه‌ها بود اما اکنون، عبودیت در این سامانه‌ها، به بخشی از فرهنگ مردم تبدیل شده و بسیاری از خانواده‌ها، اشتراک این پلنفرم‌ها را تمدید کرده و حتی در زمان افزایش حق اشتراک نیز موضع چندان مخالفی اتخاذ نمی‌کنند. بنابراین طبیعی است که در چنین اکوسیستمی، بیشترین حجم تلاش، دیگر معطوف بر کیفیت آثار نباشد و بیشتر، حضور بازیگران چهره ملاک است تا کیفیت سناریو. چرا که شرط بازگشت سرمایه، حداقل در شرایط فعلی، حضور سلبریتی‌ها در یک اثر است تا محتوا و فیلمنامه.

مورد بعدی، به مهندسی نامگونی برمی‌گردد که این روزها، دامن این سامانه‌ها را گرفته است. در شرایط کنونی، تمام این پلنفرم‌ها، مملو از آثار اجتماعی هستند و تنها یک سریال مگه تمام عمر چند تا پاره، تا قبیل از ۲۶ آبان‌ماه در حال پخش بوده است. از این روز با اضافه شدن، دفتر یادداشت تعداد تولیدات کمدی این پلنفرم‌ها به ۲ می‌رسد که صلابته آمار خوشایندی در این زمینه به حساب نمی‌آید. تعدد آثار اجتماعی با فوجی از بازیگران چهره سبب شده تا مخاطبان نسبت به این آثار که عمده آنها در فیلمنامه لکتند دارند، لمس شده و واکنش‌های رضایت‌بخشی به آنها نداشته باشند. این فرآیند یک‌چور لوث شده و جذابیت چندانی برای مخاطبان ندارند. به همین دلیل است که بسیار از این آثار، در طول یک فصل پخش می‌شوند و بازخورد چندانی نمی‌گیرند. این روال با توجه به شباهت عجیب تمامی سریال‌ها در شکل و نوع تبلیغات، روال دیده نشدن آثار را شدت بخشیده و زیر همین زمینه، بسیاری از این کارها، در سکوت کامل خبری، پخش شده و به اتمام می‌رسند.

حداقل توقع از پلنفرم‌ها به‌عنوان بخش خصوصی آن است که با مهندسی شرایط، نسبت به تهیه خوراک و محتاج فرهنگی مردم اقدام کنند علی‌الخصوص آن‌که در شرایط فعلی که آثار کمدی با اقبال حداکثری مواجه هستند، علت انفعال این پلنفرم‌ها در تکرر تولیدات کمدی، مهم به نظر می‌رسد. یکی از ضرورت‌های ماهوی این سامانه‌ها، کم‌کاری تلویزیون در حوزه سرریال و محدودیت‌هایی است که در این حوزه وجود دارد؛ وقتی وی‌اودی نتواند با تفسیر درست این خلا، گام‌هایی اجرایی بردارد، آن‌زمان، هوشمندی آنها زیر سوال رفته و ارجحیت وجوه اقتصادی فعالیت آنها، نزد مخاطب، بیشتر احساس می‌شود.

این عملکرد سبب شده تا پلنفرم‌ها در شرایط کنونی به مامنی برای آثار اجتماعی تلخ و پرزده‌خوردی تبدیل شود که آورده مسرت‌بخشی برای مخاطبان خود ندارد و قطعاً یکی از از علل اصلی رویگردانی مخاطب از تولیدات این سامانه‌ها و ناکامی بی‌دری سرریال‌ها، همین بی‌توجهی به نیاز واقعی و آکنده شدن سید تولیداتی آنها از سوزه‌هایی همسوء، کلیشه‌ای و فاقدجذابیت باشد.

پلنفرم‌ها در وضعیت فعلی، به یک پوست‌اندازی محتوایی نیاز دارند. نیاز است تا سیاست‌گذاری‌ها تغییر کرده و نیازهای مخاطب، نسرلوجه تمامی تولیدات قرار بگیرد. تنها در چنین حالتی است که پلنفرم‌ها، جایگاه درست خود را پیدا می‌کنند و می‌توانند به‌عنوان آلت‌زناختیو تلویزیون، در تهیه خوراک فرهنگی مردم شریک باشند؛ جز این‌ها باشند، پلنفرم‌ها در همان مسیری حرکت می‌کنند که تلویزیون سال‌هاست در آن جاده طی طریق می‌کند.

در حقیقت در فیلم ساخت بمب اتم و اوپنهایمر تطهیر می‌شوند. پس جنایات صورت گرفته علیه بشر، به دلیل قدرت چند سناتور است و جان اف کندی که بعدا رئیس جمهور می‌شود، می‌خواهد جلوی این جنایت را بگیرد. به نظر نتیجه کار ناامید کننده است و سروصدای رقابت بین فیلم «باربی» و «اوپنهایمر» فقط برای بازاریابی بود.

مقدسیان در پایان سخنان خود خاطر نشان کرد: مستندی که درباره کاراکتر «اوپنهایمر» و قبل از فیلم نولان ساخته شده، از فیلم جذاب‌تر است. مستند زیست اوپنهایمر را واکاوی می‌کند و برای همین نبوغ و ضداجتماعی و تمام تضاد شخصیت را در این مستند می‌بینیم. اما در فیلم موقعیت تراژیک تاریخ را تقلیل می‌دهد. سازنده این اثر معتقد است، وقتی یک واقعیت برملا شده است که همه با آن مخالف هستند، پس بهترین راه به جای کتمان، قرائنت تقلیل یافته از آن واقعه است. درباره ماجرای بمب اتم ما در نهایت به این نتیجه می‌رسیم که اوپنهایمر دانشمند بود و کار خودش را انجام داد؛ اینکه او چه شخصیتی بود که توانست به چنین کاری تن بدهد، مغفول می‌ماند.

امیررضا مافی مجری برنامه در پایان ایسن میز گفت: آمریکایی‌ها تحمل نمی‌کنند که از کِنیدی حرف بد زده شود و در واقع او را به یک قدیس تبدیل کرده‌اند. دلیل روشش هم ماجرای معروف استیضاح رئیس جمهور و واترگیت است. آن‌ها می‌خواهند بگویند رئیس جمهور را استیضاح کردیم که بگوییم از قانون فراتر نیست و کندی هم در راه وطن کشته شده است. این دو بال نگه داشتن آمریکای پوشالی است.

● موسیقی‌دانی صاحب‌نظر، در مباحث تئوریک و هارمونی یاد می‌کنند. این در حالی است که آثار روشن‌روان به چهره بخشی ارکسترال و مجلسی، آموزشی، موسیقی فیلم و آلبوم تقسیم می‌شود.

این هنرمند پیشگام موسیقی کشورمان همچنین برای بیش از صد فیلم سینمایی و تلویزیونی و پویانمایی آهنگ ساخته است و تعدادی اثر جهت اجرا با ارکسترسمفونیک ساخته است. وی در زمینه تألیف هم نگارنده کتاب های متنوعی نوشته که از مهم ترین آنها می توان به کتاب «هارمونی جامع کاربردی» اشاره کرد که به گفته خود او حاصل ۴۵ سال فعالیت در زمینه آموزشی است. عضویت در کانون آهنگسازان سینمای ایران، خانه موسیقی، دانشکده صداوسیما، نشریه سینما، دانشکده هنرهای زیبا، خانه سینما، شورای مرکزی نظارت بر آموزشگاه های آزاد هنری، شورای عالی هنرستان های هنری، شورای عالی موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد، شورای موسیقی بنیاد رودکی، خانه هنرمندان، کمیته ملی موسیقی وابسته به یونسکو، شورای ارکستر سمفونیک و هیات داوران جشنواره مختلف موسیقی در کشور از جمله فعالیت های صنفی این هنرمند ارزنده موسیقی کشورمان است.

● **رییس سازمان سینمایی:**

آرزودارم فیلمی متفکر و اجتماعی رکورد اقتصاد سینما را بزند

رییس سازمان سینمایی در آیین اختتامیه دومین جشنواره سراسری آموزشگاه‌های آزاد سینمایی برای رکورددار شدن آثار سینمای اجتماعی در فروش آرزو کرد.

به گزارش فارس، محمد خزاعی رییس سازمان سینمایی در آیین اختتامیه دومین جشنواره سراسری آموزشگاه‌های آزاد سینمایی گفت: خوشحالم در اختتامیه این رویداد هستم؛ جشنواره‌ای که سالیان سال تعطیل بود و شاید ضرورت احیای آن کمتر احساس می‌شد. وی با اشاره به وضعیت غزه، مطرح کرد: امروز داشتیم ماجرای وقفه‌ای که در جنگ غزه اتفاق افتاد و مردم از ششیر بازدید می‌کردند را مرور می‌کردم و به این موضوع فکر کردم که چقدر هنرمندان سرشناس دنیا در برابر این نسل کشی موضع گرفتند و سکوت نکردند. البته بعد از این ماجرا همه‌های زیادی از سوی رسانه‌های صهیونیستی علیه آنها صورت گرفت و به جرم حمایت از مردم غزه از کار اخراج شدند!

رییس سازمان سینمایی خطاب به کشورهای غربی و صهیونیست‌ها اعلان کرد: رد پای لابی صهیونیسم در سینما، در اقتصاد سینما و در سیاستگذاری جشنواره های بین المللی آشکار است. هر جا احساس کنند صدای عدالت خواهی به نفع ملت فلسطین است آن را سرکوب می کنند.

شماها که مدعی دموکراسی ، حقوق بشر و آزادی بیان هستید چگونه رفتار ضد بشری را در قبال هنرمندان آزاده جهان که با ملت فلسطین و مردم غزه همدردی کرده اند روا داشته اید!

در کشورهایی که ادعای آزادی بیان دارند به پاس دفاع از مظلومان غزه بازیگران را اخراج کردند. اگر این فضا در ایران اتفاق می افتاد، ببینید چه ماجراهایی پیش می‌آمد! شاید در فضای ایران گاهی مشکلاتی برای هنرمندان ایجاد شود اما مسئولان در کنار آنها هستند و چنین فضایی با یک اعتراض کوچک ایجاد نمی‌شود. وی گفت: ما وارث دوران کرونا و جریان‌های سیاسی بودیم که اقتصاد سینمای ایران نابود شده بود. یک سینمای ورشکسته را تحویل گرفتیم. منتقدان زیادی به من مراجعه کردند که گفتند ما در تولید و

دلیل بیماری قلبی و ربوی درگذشت.

از جمله کارهای هنری این هنرپیشه شناخته شده سینما، تلویزیون و تئاتر می‌توان به «هامون»، «برادرم خسرو»، «دوران عاشقی»، «در انتظار معجزه»، «خاک آشفته»، «خون بازی»، «خانه ای روی آب»، «اعتراض»، «کیما»، «بانو»، «لامپتور» و ... اشاره کرد و سریال «سرزمین مادری» نیز به عنوان آخرین کار او از تلویزیون درحال پخش است. بینا فرهی همچنین برای طلسم شدگان به عنوان بازیگر نقش اول سریال‌های تلویزیونی جشنواره دنیای تصویر